

15 SEPTEMBRIE: PRĂZNUIREA SF. MARE MUCENIC NICHITA

Sfântul Mare Mucenic Nichita, cunoscut și sub numele de "Nichita Daco-Romanul", "Nichita Romanul" sau "Nichita Gotul", este serbat în calendarul ortodox în data de **15 septembrie**.

Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul s-a născut pe teritoriul actual al țării noastre, într-un sat din Câmpia Dunării, în secolul al IV-lea, atunci când, peste toată creștinătatea domnea marele împărat Constantin cel Mare. Familia Sf. Mare Mucenic Nichita Romanul era originară din Asia Mică, părinții săi provenind din Cilicia, teritoriul Greciei zilelor noastre, aceștia, cel mai probabil fiind aduși la nord de Dunăre împotriva voinței lor, de către coloniștii goți. În vremea aceea, în țara noastră pe numele ei Dacia în acele timpuri, poporul got, care stăpânea acest teritoriu, era condus de doi regi: Atanaric, care domnea asupra celor din răsăritul Goției (Daciei) fiind un rege barbar și păgân, purtând o ură de moarte creștinilor; și Fritigern, care stăpânea asupra celor din apusul țării, fiind un creștin evlavios. Așadar, zona în care viețuia Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul se afla sub stăpânirea păgânului Atanaric.

Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul, *icoană*

În anul 370 regele necredincios, pornind o prigoană împotriva creștinilor pe care îi ura profund, a așezat un idol într-o căruță, mergând din cetate în cetate, poruncind tuturor să se închine acestuia. Totodată, în nebulia lor, păgânii ardeau bisericile creștinilor, urmărindu-i pe aceștia, ca, în cazul în care s-ar fi adunat undeva la rugăciune să fie prinși și siliți să treacă la credința păgână. În acele vremuri zbuciumate și-a aflat mucenicia și Sfântul Sava de la Buzău împreună cu alți credincioși.

Încă de mic, Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul a învățat tainele credinței în Hristos de la episcopul Teofil al Sciției și Goției (Daciei) fiind în același timp și botezat de acesta. Călugărindu-se la una din mănăstirile din sudul Dunării sau poate în Munții Buzăului, unde era o mică așezare monahală cunoscută, tânărul Nichita, a fost hirotonit preot de același Teofil ajungând prezbiter misionar prin sate, aducând la dreapta credință și botezând mulți daco-romani și goți.

Cu sufletul plin de harul ceresc Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul îi îmbărbăta pe creștinii din jurul său încurajându-i să treacă peste toate obstacolele vieții cu gândul la cele veșnice întru Hristos.

Aflând mai marii goților despre activitățile creștine ale Sfântului Nichita, despre creștinarea localnicilor în ciuda

persecuțiilor pornite împotriva lor, în anul 372, fericitul preot Nichita a fost prins de ostași în biserică, chiar în timpul slujbei. Chinuit de aceștia, refuzând categoric a se lepăda de credința cea sfântă a Mântuitorului Hristos, Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul își va săvârși mucenicia fiind ars de viu.

Prin voia lui Dumnezeu, trupul său a rămas însă nevătămat de flăcări fiind iluminat cu o minunată strălucire.

(*Sinaxar*)

Mucenicia Sfântului Nichita Romanul, *frescă*